REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare *nr. 30.*
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.

INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. În Budapesta: la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-korut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colonă 10 banī pentru o publicare. — Publicărī mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banī.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA" iese în fiăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunī 12 cor., pe treī lunī 6 cor.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francī, pe șése lunī 20 fr., pe treī lunī 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francī.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorī.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunī 10 cor., pe treī lunī 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunī 12 c., pe treī lunī 6 corone. — Un esemplar 10 banī. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 113. **Brașov, Joi 23 Maiū (5 Iunie).** **1902.**

Din causa sfintei sărbătorī de mâne, Joi, Înălțarea Domnului, diarul nu va apăré până Vinerī séra.

Pacea în Africa-de-sud.

Fie dis spre lauda vecīnică a eroismului, ce l'au desfășurat Burii în resboiul lor atât de îndelungat și crâncen cu Englesii apărând independența republicelor lor, — vestea despre semnarea condițiunilor de pace de către mandatarii burī în Pretoria, a surprins mai mult pe amicii causei lor din tótă lumea, decât le-a causat bucurie.

I-a surprins, fiind-că așa de mult s'a înrădăcinat credința în firma resoluțiune a Burilor de a-șī apăra independența lor până la cea din urmă picătură de sânge, încât nu admiteau posibilitatea, ca, pe câtă vreme comandele bure nu erau de tot sdrobite, Burii se cedeze și se se supună sorții crude, renunțând la independență.

Tóte în viața acésta au însĕ marginea lor. Și eroismul cel mai mare póte resista numai până la un loc forței majore.

Nu încape îndoială, că comandanții burī ar fi fost în stare se continue lupta, póte încă multă vreme, dér ei au trebuit se se convingă în cele din urmă, că speranțele ce și-le-au pus într'o eventuală intervenție a puterilor au fost deșerte și că, cu tóte că erau pușī în situația tristă de-a trebui se se supună și se recunóscă autoritatea regelui Engliterei, — momentul de față, când însușī regele Eduard al VII-lea a intervenit în favorul păcii, era cel mai favorabil, ce se putea cugeta în împrejurările date și care mai târdiu nu li-s'ar mai fi oferit. Într'adevĕr punctele de pace stabilite la Pretoria sunt după declarațiile făcute de guvernul engles în parlament, de așa, încât se póte dice, că supunerea armatei bure se face fără ca se se deroge întru nimic eroismului și onórei națiunei invinse.

Nu li-s'a lăsat cei drept Burilor nicī cel mai mic rest din independența lor de mai înainte. Republicile Transvaal și Oranje sunt decretate de colonii englese, dér în schimb, îndată ce regimul militar va fi înlocuit cu cel civil, Burilor li se va da autonomie internă pe basă representativă. Li-s'a mai conces Burilor amnestiă deplină, ér Transvaalul și Oranje au fost liberate de orī-ce îndatorire de-a plăti Angliei vre-o despăgubire de resboiū, ba din contră Anglia le va da încă banī pentru a-și pute reedifica farmele pustiite. Ceea-ce este însĕ mai important Burilor li-se lasă liberă limba maternă, olandesă, în tóte școlele publice din Transvaal și Oranje și li-se concede a-se folosi de ea înaintea judecătoriilor țĕrii.

C'un cuvênt resultatul păcii nu este tocmai nefavorabil viitórei desvoltărī naționale a Burilor.

Unul din diarele marī din Londra dice, că „Burii au renunțat ce-i drept la independența lor, dér prin-tr'asta încă n'au pierdut mult, căcī vor fi tratațī cum trateză Anglia tóte coloniile sale".

Se va vedé cum se vor ținé de cuvênt Englesii. Nu trebue se uităm însĕ, că, deși pacea s'a încheiat, va trece încă mult până ce poporațiunea republicelor va fi și *pacificată*.

Pentru moment face numai onóre pressei englese, că nu se sfiesce a declara cu tótă sinceritatea, că Englesii au avut se lupte „cu cel mai vitéz dușman, căruia i-s'au împotrivit vre-odată trupele britanice și coloniale".

† Episcopul Michail Pavel.

Lunī séra, după espedarea foii, am primit din Oradea-mare următórea telegramă:

Oradea-mare, 2 Iunie. Înmormêntarea episcopului Pavel, care a rĕposat erī subit la Slatina Maramureșului, predilectul sĕu Tusculum, se va face Miercurī în 4 Iunie tot acolo. La înmormêntare plécă doi canonicī și mai mulțī mirenī. Curtea episcopéscă, banca „Bihoréna", casa comitatensă, și multe edificii publice au arborat stégurī negre. Doliu general.

Foile române și streine despre Pavel

Aprópe tóte diarele românescī se ocupă la loc de frunte și pe larg cu apreciarea vieții publice de o jumĕtate de secol a repausatului episcop Pavel. Foile unguresci de asemenea consacră memoriei ilustrului defunct elogióse articole.

„Tribuna" din Sibiiu scrie la loc de frunte, că „națiunea română pentru care (decedatul) atât de neobosit a muncit o viéță întrégă, va pronunța cu cea mai mare evlavie numele de *„Pavel"* și va sci să-i fie recunoscĕtóre întot-déuna. Memoria episcopului Pavel va trăi vecīnic în inimele Românilor".

Diarul *„Drapelul"* din Lugoș scrie în articol de fond:

„De abia au rĕsunat ultimele sunete ale jubileului de 50 anī al preoției și étă pe neașteptate stinge cruda mórte firul vieții jubilantului dela care am așteptat încă cu drept cuvênt fapte marī întru mărirea lui Dumnedeu și fericirea poporului încredințat pastorirei lui... Un suflet nobil a trecut la cele eterne, o inimă caldă românéscă a încetat de a mai palpita. De unde se luăm cuvinte, pentru a esprima nemĕsurata durere, ce cuprinde biserica gr. cat. română în aceste dile de grea cumpănă?" etc.

Dintre diarele streine „Pester Lloyd" scrie:

„Mai bine de cincī decenii a lucrat pe cariera preoțéscă, pe care el în virtutea eminentelor sale calități, forte repede a înaintat la un grad atât de înalt al ierarchiei... Ca episcop a fost întotdéuna adevĕratul părinte al diecesei sale. Modestia sa fără marginī se remarca în orī-ce împrejurărī, cu deosebire însĕ înainte de asta cu câte-va sĕptĕmânī, când la dorința sa, jubileul de 50 anī al preoției sale s'a serbat în cea mai mare liniște, ér clerul diecesei a trebuit se se mulțumescă a-și esprima venerațiunea pentru iubitul păstor al sĕu prin o simplă adresă. — Repausatul episcop ducea o viéță simplă, aprópe puritană. — Când înainte de asta cu mai mulțī anī s'au făcut demonstrațiunī în Oradea contra Românilor, episcopul Pavel s'a simțit fórte dureros atins. După demonstrațiunī, Majestatea Sa cu ocasiunea manevrelor, îl întrebă, când se întórce la Oradea? — Episcopul a rĕspuns: „Acolo nu mĕ pot întórce, Majestate, mi-s'a devastat palatul".

Simpatia Majestății Sale pentru episcopul Pavel.

Alte foi relevéză simpatia deosebită, de care se bucura repausatul episcop la Majestatea Sa. Décă se întêmpla, se nu se presente timp mai îndelungat în audiență, Majestatea Sa îl întîmpina cu vorbele: „De ce n'ai venit de atâta timp?"

„Acolo se mĕ înmormêntați, unde voiū murī".

Episcopul și-a esprimat de repețite orī dorința, ca se fie înmormêntat acolo, unde va muri și corpul lui se nu fie transportat nicăirī. Dorința acésta a fost respectată, étă de ce înmormêntarea se face în Slatina, unde l'a ajuns mórtea, cu tóte că dorința diecesei ar fi fost, să-i aibă rĕmășițele pămêntescī în mijlocul seu, unde a desvoltat activitatea sa binecuvêntată.

Amĕnuntele morții.

Diarul „B. H." aduce următórele amĕnunte:

Episcopul se afla la stabilimentul de băi din Akna Slatina, pe care l'a cumpĕrat la 1886 dela baronul Stoica, prefăcêndul cu marī cheltuelī într'un adevĕrat paradis. Sâmbătă séra pe la órele 9 s'a culcat ca de obiceiū. Alăturea de odaia sa era Ioan Mihalca, directorul băilor. La unul după miedul nopții a sunat. Intrând Mihalca, i-a spus: „Pune-mī repede compresă rece pe pept, căcī stau se mor."

Mihalca a luat îndată mĕsurī, ca se se aducă compresa.

„Trimite îngrabă după preot", continuă episcopul, „mĕ sfêrșesc,"

Mihalca trimise după preot. În restaurantul băilor musica încetă momentan și mulțī din óspețī s'au adunat în jurul casei, unde episcopul se lupta cu mórtea. Episcopul, spune „B. H.", tușia mereu și vorbia românesce, numai către mașinistul băilor a dis pe ungurește: „Vedī, fiule, așa-i că țī-am spus, că am se mor de apoplexie!"

După órele $2^1/_2$ s'a întors pe partea dréptă și și-a dat sufletul. Peste două minute sosi preotul Ioan Doroș și medicul Dr. Gally. Poporul român din împrejurime, audind despre mórtea episcopului, s'a adunat în masse, cerênd se fie lăsat a vedé pe binefăcĕtorul sĕu.

În Sighetul-Maramureșului casele erau tocmai pavoazate cu stégurī tricolore în onórea episcopului catolic din Sătmariu, care venise la confirmație în acel oraș. La vestea morții episcopului Pavel, în locul stégurilor tricolore s'au arborat stégurī de doliu.

Moștenitorul.

Episcopul Pavel, după cât se scie până acuma, n'a lăsat testament. Averea rĕmasă o va moșteni nepotul de frate al repausatului, d-l Mihail *Pavel* junior, mare proprietar și archivar la comitat în Sighetul Maramureșului.

Condolențele.

Capitolul episcopesc din Oradea a primit numeróse condolențe. Prima condolență a sosit dela cabinetul Majestății Sale. Au mai condoleat ministrul președinte Szell, ministrul Wlassics, nunțiul papal din Viena, toțī episcopii etc.

Înmormêntarea.

Înmormêntarea se face astădī, Miercurī, în órele antemerediane. Din partea diecesei de Oradea s'a delegat canonicul prelat Dr. Lauran și canonicul M. Neșiu; din Blașiū participă la înmormêntare Esc. Sa metropolitul Dr. Mihalyi, însoțit de canonicii Dr. Bunea și Dr. Hossu. Din Lugoșiū a plecat episcopul Dr. Radu, însoțit de canonicul vicar Boroș. Municipiul Oradiei-marī a fost representat prin notarul Borde și consilierul Komlossy, ér din partea comit. Bihorului s'au presentat mai mulțī deputațiunī sub conducerea viceșpanului P. Szunyogh.

*

Clușiū 2 Iunie 1902.

(Mórtea episcopului Pavel și institutul „Economul" din Clușiū).

Îndată-ce a sosit trista veste, că nemuritorul Episcop al Oradiei Marī a părăsit viéța, direcțiunea institutului de credit „Economul" a dispus arborarea stindardului negru pe casa institutului, fiind decedatul membru fundator și unul din cei marī sprijinitorī ai acestui institut.

Tot-odată direcțiunea s'a îngrijit, ca institutul se fie în mod demn representat la actul trist al înmormêntărei. Și-a esprimat prin depeșă condolențele sale capitulului și familiei, și a dispus se se depună o cunună pe sicriu.

Confiscărī în infinit.

După espedarea numĕrului de Lunī al fóiei nóstre, am primit dela Sibiiu următórea telegramă, cu data de 2 Iunie.

„Procurorul cu judele de instrucție a **confiscat astădī tóte esemplarele din „Cartea de aur".** Motivul *agitație".*

Am arătat la timpul sĕu cuprinsul „Cărții de aur", de T. Păcățianu. Nu se face în acésta carte decât istorie, se înșiră și esplică faptele trecutului, în mod obiectiv și așa cum în adevĕr s'au petrecut.

Se vede însĕ, că am ajuns așa departe cu acțiunea, cu tactul și cu înțelepciunea guvernelor unguresci, încât adī se timbréză de „agitație" tot ce aparține unor epoce, ce vorbesc de suferințele și luptele seculare ale Românilor pentru limba, naționalitatea și cultura lor românéscă.

„Cartea de aur", despre care vorbim, nu este destinată a fi manual de școlă, este scrisă pentru acea parte a publicului nostru adult, care se interesézа a cunósce istoria trecutului nostru, pe basa actelor, a faptelor și documentelor, ce le citéză și le reproduce în tótă estensiunea autorul cărții. Cum póte fi dér o ast-fel de scriere, ce nu e supusă aprobării ministrului, oprită și confiscată într'un stat, care se laudă, că ar avé o libertate de pressă ca puține altele?

Suntem curioşi a afla pe ce-şi baséză în casul de faţă procurorul învinuirea de „agitaţie“ — căcĭ, repeţim, în „Cartea de aur“ nu se face decât istorie şi éră-şĭ istorie?

Aşteptăm deluşirĭ detaiate cu încordare atât mai mare, cu cât scim, că în volumul I, despre care e vorba, se trateză numai de evenimentele dinainte de 1848 şi despre cele ce s'au petrecut până pe la 1860.

De când póte fi privit şi denunţat ca „agitaţie“, când cine-va scrie istoria nepărtinitóre a timpurilor trecute?

Décă guvernul crede, că prin astfel de mĕsurĭ neînţelese de nicĭ un om cu judecată nepreocupată, prin astfel confiscărĭ va câştiga massele poporaţiunei române, atuncĭ este în mare rĕtăcire.

† Basiliu Raţiu.

Blaşiŭ, 3 Iunie n. 1902.

Din şirul bărbaţilor distinşĭ ai némului românesc, şi-a mai terminat unul cariera pămîntéscă, lăsând după sine un gol simţit de toţĭ aceia, carĭ au avut fericirea a-l cunósce şi a munci cu dênsul într'o brazdă.

S'a stins éră-şĭ o inimă nobilă, un caracter firm, un preot evlavios, un Român adevĕrat, care numai pentru sfânta biserică şi pentru naţiunea sa, copleşită de vitregităţile sorţii, a trăit şi a muncit.

S'a stîns o viaţă nobilă, care în tóte privinţele a fost model.

Basiliu Raţiu, acest bărbat atât de bine cunoscut tuturor Românilor din Transilvania, care a binemeritat pentru biserică şi neam, nu mai este între cei vii!

Rĕposatul s'a născut la 7 Iulie 1837 în Căpâlna-de-jos, comit. Tîrnavei-micĭ, din părinţiĭ agricultorĭ Ioan Raţiu şi Ana Duma. Tatăl sĕu, inteligent şi deştept cum era, i-a dat o crescere bună, deşi fiiul sĕu trebui sĕ întêmpine multe greutăţĭ până îşĭ termină studiile gimnasiale în gimnasiul din Blaşiŭ. Ca cei mai mulţĭ dintre bărbaţii noştri eminenţĭ, şi tînĕrul Basiliu Raţiu încă a trebuit sĕ se lupte cu multe şi marĭ neajunsurĭ materiale, cu tóte acestea el tot-déuna fù între cei mai aleşĭ studenţĭ crescuţĭ în gimnasiul Blaşiului.

Studiile gimnasiale le-a terminat în 1860, şi în 6 Iulie făcù esamenul de maturitate cu bun succes. Tînĕrul abiturient păşi acum pe cariera sublimă şi grea a preoţiei, intrând ca alumn în seminariul teologic archidiecesan din Blaşiŭ, unde a terminat cu splendid succes cursul prim. Anul următor superiorii sĕi apreţiând talentul şi diliginţa lui estraordinară, îl trimiseră pe tînĕrul cleric în seminariul din Viena, unde apoi a terminat asemenea cu bun succes şi celelalte cursurĭ de teologie la anul 1864.

Reîntors la Blaşiŭ încă în acelaşĭ an fù numit în 30 Octomvrie profesor gimnasial.

La 18 August 1870 fù chirotonit de preot celibe.

În urma zelului şi capacităţii sale, în anul următor, adecă în 1871 este numit profesor de teologie, în care calitate a predat cu mult zel şi dragoste studiul biblic mai mulţĭ anĭ de-arêndul, până la 1884. Ca profesor el desvoltă în tóte direcţiunile o activitate într'adevĕr laboriósă.

Din 1872 îl vedem figurând ca membru în comisia scolastică archidiecesană la censurarea cărţilor de şcólă. Tot în acel an e numit assesor ordinar la tribunalul matrimonial de a II-a instanţă. In 1874 e numit membru al exactoratului archidiecesan; în 1877 defensor la tribunalul matrimonial de a II-a instanţă, ér la 1881 e distins cu titlul de assesor consistorial.

Metropolitul Dr. Ioan Vancea la an. 1884 îl trimite în Reghinul-săsesc ca paroch şi protopop al acelui tract. Aicĭ aduse în bună ordine multe lucrurĭ neglijate; puse tractul şi şcólele lui în stare corĕspundĕtóre şi ridică la un nivel mai înalt, prin înţelepciunea sa rară şi atitudinea-i energică, raporturile din tractul sĕu. În scurtă vreme câştigă iubirea tuturor credincioşilor sĕi, ba chiar şi a streinilor, carĭ toţĭ îl întêmpinau cu adênc respect. În general, ca paroch şi protopop al Reghinului-săsesc îşĭ câştigă pe tóte terenele multe şi însĕmnate merite, ér capul archidiecesei apreţiând serviciile sale, la 1888 îl distinge cu încrederea sa şi îl înainteză în post mai înalt, numindu-l de paroch şi vicariu foraneu al Făgăraşului.

În calitate de vicariŭ al Făgăraşului el sciù ţiné ordine esemplară în parochiile sale. Făcù tot ce era posibil pentru progresarea morală şi intelectuală a acelui vicariat.

Aicĭ el însĕ nu este numai conducĕtorul bisericesc al vicariatului, ci tot odată şi în luptele comitatense încă este cel dintâiŭ ostaş. Ca o sentinelă veghiéză pururea neadormit asupra causei românescĭ. În congregaţiunile comitatense el tot-déuna se distinge prin iubirea de ném, apĕrând interesele nóstre pururea neînfricat, cu o energie de-opotrivă admirată şi de conaţionalii sĕi şi de tabăra contrară. Entusiasmul sĕu pentru tóte causele românescĭ a fost înadevĕr tot-déuna nestrămutat.

Un caracter antic şi un model în adevĕr demn de imitat.

Acéstă atitudine a sa de sentinelă neadormită a intereselor nóstre în acest glorios colţ al Ardélului, făcù persóna vicarului Basiliu Raţiu simpatică şi de toţĭ respectată. Şi acum încă sunt vii amintirile plăcute, ce se légă de numele sĕu, în viéţa românéscă a Făgăraşului.

Când în 1898, în urma numirii de canonic a profesorului Dr. Victor Smigelski, se simţia atât de mult lipsa de profesor la seminariul teologic din Blaşiŭ, atenţiunea preabunului nostru Archiepiscop şi Metropolit se întórse spre distinsul preot al archidiecesei şi îl invită la catedra vacantă a studiului biblic. El urmă invitărei şi din 1 Februarie a anului 1899 ocupă catedra, ce i-se oferĭ, în care calitate a muncit până înainte de mórte.

Pe lângă demnitatea de profesor el mai purtă şi oficiul greu de rector al Seminariului teologic archidiecesan, distingêndu-se şi în calitatea acésta prin însuşirile sale eminente, prin dragostea mare de muncă, prin inima sa bună şi prin conscienţiositate în oficiul sĕu. Toţĭ, şi cei mai marĭ şi cei micĭ, l'au iubit şi stimat de-opotrivă.

Din primele momente, de când l'am cunoscut, nicĭ-când n'am încetat a admira pe acest veteran piu, modest, înflăcărat şi iubitor de jertfe pentru neam. Pe nimenĭ n'a supĕrat, tuturor le-a dat cinstea, pe toţĭ i-a ajutat, şi numai aceluia nu i-a dat, care nu s'a apropiat de inima sa cea nobilă.

Dér el nu a jertfit numai pentru persóne singuratice, ci tot-déuna şi-a adus tributul sĕu de jertfă, unde a fost vorbă de orĭ-ce scop filantropic, cultural, literar, ori politic-naţional. A fost mare sprijinitor al literaturei românescĭ, în cele mai multe societăţĭ sĕu întreprinderĭ românescĭ de diferite caractere pe Basiliu Raţiu îl vedem figurând ca membru ordinar, orĭ fundator. Astfel îl întêmpinăm ca membru ordinar al „Asociaţiunei“, căreia în despărţĕmêntul Făgăraşului timp de 10 anĭ (1888—1898) i-a fost director activ; îl vedem ca membru fundator al „Societăţii pentru crearea unui fond de teatru român“, al Reuniunei învĕţătorilor gr. cat. din diecesă, al Reuniunei femeilor gr. cat. din Făgăraş, al Societăţii „Progresul“ din Făgăraş, etc.

În manifestaţiunile nóstre naţionale vicarul Basiliu Raţiu încă a luat parte activă ca membru al comitetului naţional. A fost şi el printre acusaţiĭ în procesul pentru Memorand, dér fù achitat. A resimţit însĕ mai târdiu consecenţele, căcĭ din causa atitudinei sale politice guvernul nu aproba alegerea lui de canonic metropolitan.

Jertfele sale amĕsurat împrejurărilor au fost cu drept cuvênt fórte marĭ. Amintim numai câte-va: aşa la 1890 şi 1891 a contribuit cu 2000 de coróne la ridicarea şcólei române gr. cat. din Făgăraş, care adĭ e una dintre cele mai frumóse şcóle românescĭ; la edificarea gimnasiului din Blaşiŭ a dăruit 100 cor., pentru fondul Vancean a depus 2 acţiunĭ dela „Albina“ în preţ de 1000 cor., ér mai târdiu în Sinodul din 1899 tot pentru acel fond a mai dăruit în acţiunĭ 1000 cor. Contribuirile sale la diferite colecte publice cu scop cultural orĭ filantropic, sunt nenumĕrate. Şi ceea-ce este lucru cam rar în viéţa nóstră, el a fost unul dintre cei mai însufleţiţĭ sprijinitorĭ ai diaristicei nóstre, care — durere — încă şi adĭ atât de maştter este sprijinită de societatea nóstră, cu tóte că diaristica duce, am puté dice, rolul cel mai însemnat în deşteptarea şi nutrirea sentimentelor naţionale la orĭ-care popor.

S'a ocupat dênsul, pe lângă multele agende împreunate cu oficiile sale grele, încă şi cu literatura, deşi în acésta privinţă a produs puţin.

La activul sĕu literar putem pune câte-va predice şi studii telogice apărute prin revistele nóstre şi un *Catechism* pentru scólele poporale, care până acum a eşit în mai multe ediţii.

Bărbatul acesta muncit şi muncitor, model de jertfă şi abnegaţiune, adĭ nu mai este între noi.

În timpul din urmă suferia mult de o crudă bólă de stomac. Credea, că va afla scăpare prin operaţiune medicală, decĭ s'a dus la spitalul din Sighişóra, pentru a-se supune acestei operaţiĭ grele, care însĕ s'a sfêrşit cu totala catastrofă. Duminecă în 1 Iunie la 3 óre p. m. a trecut la cele eterne. Il deplângem cu toţii!

Fie-i memoria binecuvêntată!

Dr. I. Raţiu.

Incheierea păcii anglo-bure.

Rĕsboiul dintre Burĭ şi Englesĭ în Africa-de-sud s'a sfîrşit. El a durat din Octomvrie 1899 până în Iunie 1902. In tot decursul acestui crâncen rĕsboiŭ, glória şi faptele măreţe de arme au fost pe partea Burilor, la urmă însĕ puterea şi stăpânirea cade ca prin farmec în mânile Angliei.

S'a sfîrşit aşa-dér seria luptelor marĭ şi legendare. ce le-a purtat eroicul popor al Burilor pentru libertate şi neatêrnare, ér dela Pyrrhus încóce istoria abia décă mai înregistréză o „învingere“ atât de tristă. ca aceea, pe care au repurtat'o armatele lui Roberts şi Kitchener asupra Burilor.

Despre acest mare eveniment al dilei dăm adĭ următórele scirĭ:

Mare bucurie în Londra şi pretutindenĭ în Anglia. Alaltăerĭ s'a cetit în camera comunelor din Londra, prin *Balfour* primul lord al tesaurului, convenţiunea privitóre la „capitularea“ armatei bure, aprobată de guvernul engles. Convenţiunea cuprinde următórele puncte:

I. Cetăţenii în luptă *depun imediat armele* şi predau tóte tunurile, puscile şi muniţiunile, carĭ sunt în posesiunea, orĭ sub controlul lor. Ei renunţă la resistenţă mai departe contra autorităţiĭ regelui Eduard VII, pe care îl recunosc de *suveran legal.*

II. Toţĭ cetăţenii sub arme. carĭ se află înafară de frontierele *coloniilor* Transvaal şi Oranje. şi toţĭ prisonierii de rĕsboiŭ, carĭ actualmente se găsesc înafară de Africa-de-Sud şi carĭ sunt cetăţenĭ, décă vor declara, că au sĕ fie supuşi regelui Eduard, vor fi readuşĭ îndată-ce se vor fi câştigat mijlóce de transport şi sustinere.

III. Cetăţenii, carĭ se predau şi se reîntorc astfel, nu sunt despoiaţĭ de libertatea lor personală, sĕu de proprietatea lor.

IV. In contra cetăţenilor, carĭ se predau orĭ se reîntorc, nu se va deschide procedură civilă sĕu penală pentru faptele, carĭ stau în nex cu rĕsboiul. Punctul acesta însĕ nu se referă şi la anumite fapte, carĭ se opun usanţelor belice şi carĭ vor veni în desbaterea tribunalului militar, îndată după încetarea ostilităţilor.

După cetirea convenţiunei, lordul *Balfour* continuă:

Limba olandesă *(vaal)* se va preda în şcólele publice din Transvaal şi Oranje, unde vor dori părinţiĭ, şi întrebuinţarea ei e permisă şi la tribunale, décă acésta va fi necesar în interesul justiţiei. Purtarea armelor e permisă acelora din coloniile Transvaal şi Oranje, carĭ au necesitate de ele şi carĭ vor căpĕta licenţă legală. Indată-ce va fi posibil, *regimul militar va fi înlocuit cu regimul civil,* şi îndată-ce vor permite împrejurările se vor întroduce şi instituţiile representative, din carĭ isvoresce *autonomia.* Cestiunea, décă indigenii sĕ câştige drepturĭ electorale, se va decide numai după întroducerea autonomiei. Nu se vor pune dărĭ pe proprietăţile de pămênt din coloniile Transvaal şi Oranje pentru rebonificarea cheltuelilor de rĕsboiŭ. Indată-ce împrejurările vor permite, se vor numi comisiunĭ în tóte districtele, ele vor fi presidate de un funcţionar şi vor fi representaţĭ locuitorii districtului cu scop, ca ómenii sĕ fie sprijiniţĭ în realuarea proprietăţilor etc. Guvernul engles va pune la dispoziţia acestor comisiunĭ *trei milióne funţi sterlingĭ...*

Convenţia a fost iscălită de *Kilchener* şi *Milner* în numele guvernului engles, apoi de *Steyn, Dewett, Olivier* şi *Herlzog* în numele guvernului oranjean şi de *Schalk-Burger, Reitz,* Louis *Botha* şi *Delarey* în numele guvernului transvaalian.

*

Regele *Eduard* a adresat poporului o proclamaţie, în care declară, că scirea despre încetarea ostilităţilor l'a satisfăcut nespus de mult. E convins, că după încheierea păcii va urma grabnic bunăstarea nouĕlor state. Doresce, ca amărăciunile causate de rĕsboiŭ sĕ fie înlocuite cu buna înţelegere reciprocă şi prin muncă comună sĕ fie promovată bunăstarea *ţerii comune.*

*

Lui *„Daily Mail“* i-se vestesce din Pretoria: Congresul bur din Vereenigin a aprobat unanim convenţia de pace, pe care delegaţiĭ congresului şi Kitchener au iscălit'o Sâmbătă séra târdiu în Pretoria. Punctul din urmă, în jurul căruia a fost o discuţie agitată, forma dorinţa Burilor, ca pentru ratificare, convenţia *sĕ fie trimisă şi lui Krüger şi delegaţilor burĭ din Europa.* Kitchener a respins însĕ hotărît dorinţa acésta, şi astfel *Krüger a fost total ignorat.*

*

Despre încheierea păcii Krüger n'a sciut nimic direct. El a aflat numai din telegrama, ce i-s'a trimis guvernului olandes. Scirea l'a surprins fórte tare şi a dis: *Dómne Dumnedeule, asta nu se póte!*

*

Tóte foile din Londra au anunţat în ediţii separate încheierea păcii. Populaţia Londrei e răpită de bucurie. Ea glorifică pe rege. Lord-majorul Londrei a vestit pacea cu cuvintele: *„The peace is proclamed.* (Pacea s'a proclamat).

SCIRILE DILEI.

— 22 Maiŭ v.

† **Basiliu Raţiu.** S'a dus din mijlocul nostru încă unul dintre Românii de inimă, dintre luptătorii pentru cultura naţională, desinteresaţĭ şi gata de jertfă. Basiliu Raţiu, fostul vicar al Făgăraşului şi rector seminarial la Blaşiŭ, lasă după sine cele mai adêncĭ regrete, căcĭ o viéţă modestă, laboriósă, bogată în fapte bune, creştinescĭ şi naţionale i-a fost asigurat de mult stima şi simpatia tuturor ómenilor de bine. In mijlocul muncei sale neîntrerupte ca profesor, preot, vicar etc., Basiliu Raţiu n'a uitat nicĭ-odată de marile sale îndatorirĭ ca Român. A fost un suflet bun şi avêntat pentru faptele şi intreprinderile nobile, şi ceea-ce îi atribuim, ca un deosebit merit în favorul bunei înţelegerĭ şi a solidarităţiĭ între fiiĭ neamului nostru, este, că mai ales pe timpul cât a fost vicar în Făgăraş, a sciut sĕ încunjure animosităţile şi certele secĭ confesionale prin-

tr'o atitudine, care sciea sě unéscă demnitatea preoțéscă cu tactul și bunul simț al Românului. Binecuvêntată fie în veci amintirea lui!

Despre viéța și meritele fericitului vicar și rector seminarial publicăm la alt loc o schiță biografică fórte elocuentă. Aicí lăsăm sĕ urmeze anunciul fenebral dat din partea corpului profesoral din Blașiŭ:

— Corpul profesoral și superioritatea dela seminarul teologic archidiecesan din Blașiŭ anunță adormirea în Domnul a iubitului lor superior și coleg **Basiliu Rațiŭ**, *fost vicariŭ foraneu greco-catolic la Făgăraș, rector și profesor seminarial, asesor consistorial etc.*, întêmplată după suferințe îndelungate în Sighișóra, adî după amédî la 3 óre, în anul al 65-lea al etății și al 32-lea al preoției sale, fiind deja pregătit cu ss. Sacraminte ale muribundilor. Osĕmintele iubitului adormit în Domnul se vor aședa în 3 Iunie la 3 óre p. m. în cimiterul gr. cat. din loc. *Blașiŭ*, în 1 Iunie 1902. *Rugați-vĕ pentru sufletul celui ce atâta și-a iubit biserica și nĕmul sĕu!*

Maghiarisarea numelor de localități. Comisiunea instituită pe basa art. IV. 1898 a elaborat materialul din 10 comitate, resultatul lucrărilor însĕ până acuma nu este cunoscut. Secțiunea din Budapesta a societății carpatine transilvane s'a adresat acum ministrului de interne cu rĕgămintea, sĕ publice lucrările numitei comisiunĭ și sĕ o îndemne tot-odată la accelerarea acestor lucrări. Secțiunea accentuéză, că maghiarisarea numelor de localitățĭ nicăirĭ nu este așa de necesară (!) ca în Transilvania, unde în privința acésta domnesce cea mai mare desorientare, și până nu se va regula definit maghiarisarea numelor, nu este cu putință a scóte o hartă atât de necesară pentru turiștĭ (!) Așa ne spun foile maghiare.

Dela Năsĕud primim următórea scire îmbucurătóre: Alegerile pentru congregațiunea comitatului Bistrița-Năsĕud, carĭ, din causa abusurilor sĕvîrșite de fostul proto-pretor de tristă memorie Bodó Kálmán, în două rândurĭ au fost anulate de către comisiunea verificătóre dela comitat, s'au făcut din nou, a 3-a óră, în 30 a lunei Maiŭ a. c., cu strălucita învingere din partea Românilor. Lista națională, afară de un Ungur și un Sas, a reușit, astfel că cercul electoral al Năsĕudului, aprópe în totalitate românesc, trimite în congregațiunea comitatensă, pe periodul până la finea an 1907, pe următorii bărbați, carĭ au intrunit încrederea obștii românescĭ din acest ținut, și anume: Precup Anton preot, Luchi Iosif maior în pens., Dr. Pop Simion advocat, Dr. Victor Onișor, advocat, Dr. Dionisiu Login advocat, Linul Macedon învĕțător prim., Pletos Grigore profesor, Haliță Alexandru, profesor, și Ghetie Ioan profesor.

Un comunicat. *„Monitorul oficial“* din Bucurescĭ publică următorul comunicat: „Mai multe diare streine rĕspândesc scirile cele mai neadevĕrate asupra României, mai ales în urma călĕtoriei d-lui Bernard Lazare. Se pretinde, că funcționarii publicĭ au rĕspândit un apel antisemit al studenților și ar fi presidat întrunirĭ publice contra evreilor, că în timpul petrecerei d-lui Bernard Lazare s'au devastat magasinurĭ evreescĭ. Tóte aceste scirĭ sunt neadevĕrate. Nicĭ un neajuns nu s'a făcut vre-unui strĕin de orĭ-ce naționalitate și de orĭ-ce religiune. Atitudinea d-lui Bernard Lazare a fost, atât la Iașĭ cât și la Bucurescĭ, provocătóre avĕnd de scop vĕdit a ațîța pe israelițĭ și a produce verĭ un scandal. Acesta a fost evitat numai prin pacînica atitudine a populațiunei atât din Iașĭ, cât și din Bucurescĭ. Cuvêntul de ordine, ce d-l Lazare a dat, este că desordinele vor fi profitabile situațiunei evreilor din România, pe când cuvêntul de ordine al fie-căruĭ locuitor din regat, român sĕu strĕin, nu póte fi altul de cât ordine și liniște“.

Furtună în „Reichsrath“. In ședința dela 2 Iunie a „Reichsrath“-ului deputatul *Dasinszky* și soțĭ au anunțat o moțiune urgentă în afacerea grevei muncitorilor din Lemberg. In moțiune se dice, că cu prilegiul demonstrațiunilor din Lemberg husarii au pușcat asupra muncitorilor, dintre ei *cincĭ-spre-dece au cădut morțĭ*, ér *dece* au fost grav rănițĭ. In decursul presentării moțiunei social-democrații și radicalii cehĭ au făcut un sgomot mare. Strigărĭ de: *Unde e ministru-președinte? Aduceți pe ministru-președinte* se audiau din tóte părțile. După sosirea lui Koerber a început sĕ vorbéscă *Dasinszky* atacând aspru guvernul și numindu-l „ministeriul uciderilor în massă“. Liniștea numai târdiu s'a restabilit.

Censură de profesor. Din Budapesta primim scirea, că absolventul de teologie și student în filosofie, d-l Vasile *Stan* din Sohodol (Munții Apusenĭ) a depus în 31 Maiŭ cu fórte bun succes censura de profesor. D-l Stan este bursier al archidiecesei de Sibiiu.

Pentru masa studenților românĭ din Brașov au întrat dela d-l Nicolae Mocanu *20 coróne* întru amintirea neuitatei sale soții *Elena*. — Priméscă piosul donator cele mai vii mulțămite. *Direcțiunea școlelor medii gr. or. române din Brașov.*

Un maial vor arangia învĕțătorii dela școlele române din A.-Iulia, Joi în 5 Iunie st. n. 1902 (în diua de Ispas) în „Grădina Popilor“. La 2 óre p. m. escursiune cu elevii către „Prater“ și reîntórcere în „Grădina popilor“; ér la 8 óre séra se începe dansul pentru adulțĭ. Prețul de întrare: de persónă 1 cor.; de familie à 3 persóne 2 cor. 40 banĭ; Părinții elevilor: de persónă 60 banĭ. Venitul curat e destinat: $\frac{1}{2}$ pentru crearea unui fond cu scopul de a-se clădi un edificiu comun pentru școlele române de ambe confesiunile din loc, ér $\frac{1}{2}$ ca premii elevilor la esamen. Suprasolvirile se primesc cuĭ mulțămită și se vor chita pe cale diaristică.

---

†

Capitulul Catedral greco-catolic de Oradea-Mare cu inima înfrântă de durere, dér tot-odată cu resignațiune deplină în voia nescrutabilă a lui Dumnedeu încunosciințéză, că

Escelentisimul și Reverendisimul domn

Michail Pavel

de Peteritye

Episcop diecesan greco-catolic de Oradea-mare, conte roman, Asistent la tronul papal, Prelat domestic al Sfinției Sale Pontificelui Roman, Consiliariu Intim de Stat al Majestății Sale Ces. și Reg. Apostolice, Proprietar al strălucitului Ord al Coronei de fier Clasa I., Cavaler al Str. Ord. Francisc Iosif I.. Regeneratorul și al doilea Fondator al tuturor instituțiunilor culturalĭ diecesane, cel mai mare binefăcĕtor al Diecesei,

la 1 Iunie la 2 óre diminéța a adormit repentin în Akna-Slatina, în anul 75 al etății, 51 al preoției, 30 al episcopiei și 23-lea al activității Sale apostolice în fruntea Diecesei Oradiei-marĭ.

Rĕmășițele pămêntescĭ ale Archiereului plin de merite se vor astruca cu rit bisericesc în Sat-Slatina Miercurĭ la 4 Iunie la 10 óre a. m., după celebrarea sântei liturghii de parastas.

Oradea-mare, 1 Iunie 1902.

In vecĭ amintirea Lui!

Trei maialurĭ.

(Maialul din Brașov, din Satulung și din Cernat).

Brașov, 4 Iunie 1902.

Lunĭ diminéța se părea, că are sĕ fie timp frumos și că maialul școlelor secundare, care în fie-care an întrunesce în „Stejeriș“ o bună parte din populația românéscă a Brașovului, început cu bun augur, se va continua și termina tot cum s'a început.

Proverbului român însĕ, „Diua bună se cunósce de diminéța“ i-s'a derogat în parte prin plóia strașnică, ce a cădut după amiadî pe la órele $1\frac{1}{2}$ și care a ținut mai bine de-o óră. Pe la órele trei însĕ s'a îndurat cerul și norii s'au împrăsciat. Sórele a apărut din nou, sbicind cât a-i bate în palme pămêntul și pe drumul, ce duce la „Stejeriș“, vedeai pâlcurĭ-pâlcurĭ de escursioniștĭ. Intre aceștia mĕ aflam și eu.

Sosit la fața locului, veselia era în toiul ei: Musică militară, musică de lăutarĭ, scrânciob, dans, mese întinse, grupurĭ de escursioniștĭ, gustând pe iérbă verde din puii fripțĭ și din tot felul de mâncărĭ și beuturĭ, aduse ca merinde. Sus pe deal „masa profesorilor“, în jurul căreia se strînseseră profesorĭ și neprofesorĭ, toțĭ în disposiția cea mai veselă, cum se cuvine la o asemenea serbare de primăvară.

La órele $7\frac{1}{2}$, elevii s'au întors cu musica în frunte acasă, ér o parte din ceilalțĭ óspețĭ au mai întârdiat nițel și în drumul spre oraș s'au oprit și la „Warte“, unde s'a încins din nou o horă.

Erau deja órele 10 trecute, când ultimii óspețĭ ai maialului s'au întors.

A doua di, adecă diua de sf. Constantin și Elena, fiind sĕrbătóre, am făcut o escursiune la Săcele.

Aicĭ érășĭ maial, și încă nu numai unul, ci două maialurĭ, unul în Satulung și al doilea în Cernatu, unit cu Turcheșu.

Trebue sĕ le vĕd pe amêndouă, îmĭ diceam, ca sĕ pot raporta deodată cetitorilor „Gazetei“ despre trei maialurĭ. Cred, că acesta este cel mai mare record în materie de reportaj. Sĕ petrecĭ în timp de 24 óre la trei maialurĭ! Nu este așa?

Cu tramvaiul de 12 și 19 am plecat la Cernatu. Biletul până la Cernatu costă 18 cr. Décă însĕ iai bilet pentru dus și întors, poțĭ face economie de 6 cr. Un asemenea bilet nu e însĕ valabil, decât pentru o di. Deși, când plec la Săcele, eu totdéuna plec cu firma hotărîre de-a mĕ întórce în aceeașĭ di, totușĭ nicĭ-odată nu iau bilet de dus și întors. Pentru ce? Pentru-că am esperiența, că din Săcele, pe lângă tótă hotărîrea firmă, nicĭ-odată nu te lasă sĕ plecĭ până a doua di. Așa am pățit-o cu părintele Verzea în carneval și așa am pățit-o acuma cu părintele Urdea.

Din Cernatu am plecat mai întâiŭ cu părintele Urdea la maialul din Satulung, unde am nimerit'o tocmai bine: Părintele Verzea, tinĕrul, cu dómna, și întreg corpul didactic tocmai puneau masa. „E voinică sócra“, am dis noi, și am primit cu plăcere ospitaliera învitare, ce ni-s'a făcut.

Nu era însĕ scopul nostru sĕ rĕmânem aicĭ, și ast-fel cu regrete reciproce a trebuit sĕ ne despărțim și sĕ mergem la maialul Cernătenilor și Turcheșenilor, ér drumul până acolo ține mai bine de-o óră.

Sosind la locul maialului, ce se ținea la pólele dealului „Highiș“, am avut plăcuta surprisă de a găsi și aicĭ o societate alésă compusă din cunoscuțĭ. Intre aceștia am găsit și un cunoscut necunoscut, pe d-l Ioan Belloiu, care așa de bine sémĕnă cu frații sĕi, în special cu d-l profesor pensionar și senator dela Bêrlad, d-l *Stroe Belloiescu*, încât l'am cunoscut numai decât. Repede am și propus sĕ-i trimitem d-lui Stroe Belloescu o ilustrată, pe care am iscălit'o cu toții, în primul rênd fratele d-sale, Ioan.

Nu pot lăsa nerelevat faptul, că dintre frații Belloescĭ 6 la numĕr, originarĭ din Cernatu, cincĭ inșĭ au trecut în România, și trăiesc și adĭ patru din ei, ocupând posiții fórte respectate. Dintre toțĭ frații mai de aprópe cunosc pe „bădica Stroe“ din Bêrlad, care s'a distins prin faptele sale filantropice și culturale. Cred, că nu esagerez, décă spun, că suma cheltuită de d-l Belloescu pentru scopurĭ culturale întrece cifra de 100.000 lei. Pentru „Asociațiunea“ nóstră a dat 20.000 lei, la școla din satul sĕu natal, edificată dintr'o colectă inițiată de p. Urdea, a contribuit cu o sumă de 1000 lei și șĭ-a reservat dreptul de a mai face o fundațiune. M'am dus adĭ diminéță la biserica din Cernatu sĕ vĕd frumósa cruce de marmoră ridicată la mormêntul părinților de către cei șése vrednicĭ fii. M'am dus și la școlă și am vĕdut numele d-lui Stroe Belloescu pe-o placă de marmoră la primul loc între fundatorĭ. Și mi-a plăcut acest lucru. Mi-a plăcut, că fiul eșit din comuna sa natală și ajuns la stare bună, nu uită de locul, unde i-a stat légănul.

Întorcêndu-mĕ spre casă, în Bacîfalu étă că se urcă în tramvaiŭ un alt senator, originar din Săcele, d-l Gh. Eremia din Brăila.

D-l Eremia are un fiu în statul major al armatei germane, trimis acolo din partea României. Cunosc pe tinĕrul oficer personal și de aceea m'a interesat sĕ sciu, când vine acasă, pentru-că mi-se pare, că au trecut 10 anĭ de când servesce în armata germană. D-l Eremia mi-a rĕspuns, că fiul sĕu de 10 Maiŭ a fost numit căpitan și că de tómnă se va întórce și îșĭ va ocupa postul sĕu în armata română.

Étă darea mea de sémă asupra celor trei maialurĭ și asupra impresiilor culese cu acéstă ocasiune.

Rep.

Diverse.

Formarea urechei și musica. Aĭ forma urechilor musicală?... Etă o întrebare, pe care ar face bine sĕ șĭ-o pună toțĭ musicanții în fașă, fie cântărețĭ orĭ cântărețe, fie compositorĭ, orĭ executanțĭ, mai 'nainte de a îmbrățișa cariera artistică. Căcĭ, décă urechea va avé o formă într'adevĕr armoniósă, vor isbuti, pe când în casul contrar îĭ așteptă un nesucces sigur. Acéstă teorie a fost expusă fórte pe lung, și în chipul cel mai serios din lume, de către un doctor german, care pretinde, că e un raport strîns între simțul musical și circumvoluțiunile pavilionului urechei. Doctorul a ajuns la acéstă conclusiune în urma unei observațiunĭ, ce a făcut asupra unui portret al lui Mozart, care se află la museul din Salzburg, conclusiune a cărei exactitate pretinde, că a verificat'o într'o mulțime de casurĭ particulare.

Loteria de stat a XXII. Losurile loteriei de stat c. r. pentru scopurĭ militare filantropice sunt fórte căutate. Din 16,404 câștigurĭ în banĭ gata în suma totală aprópe de-o jumĕtate milion coróne, se pot câștiga 200,000, 15,000, 10,000 coróne.

Losurĭ sunt de vêndare la case de bancă, traficĭ, colecturĭ de loterie.

Sosițĭ în Brașov.

Pe dilele de 1 și 2 Iunie 1902.

Hotel Europa: Dima, comerciant, Ploescĭ. Löwy, Schreiner, voiagiorĭ, Fuchs, Kaufmann, Handel, Schmeer, Müller, voiagiorĭ. Balassa inginer. Blázek, director, Pesta. Pick, voiagior, Viena. Kaszinczky, funcțior, Clușiu. Hackel, voiagior, Praga. Hollaky, funcționar, Dr. Lázár, fisolgĕbirĕu, Gy.-Szt.-Miklos, Szánto, voiagior, Kiss, redactor, Rákosi, Dr. Pekár, deputațĭ, Pesta, Klimont, comerciant, Kohn, Altar, voiagiorĭ, Viena. Grosu, proprietar, Brăila. Thumann, inginer, Halle, Weithase, voiagiorĭ, Bucurescĭ.

Grand-Hotel: Pick, voiagior, Pesta. Friedmann, Raucher, c. și r. aspirant de ofițer, Arad, Jakabi, notar, Magaré, Adolf, Kaufman, Klein-Laszlen, Gyivicĭ, Pitescĭ. Weisz, Sinaia, comercianțĭ.

Hotel Orient: Maran, fabricant, Ploescĭ, Klausnitzer, șef de afacerĭ, Ludwig, locotonent, Covasna, Szőcs, zugrav, Brăila.

Hotel Pomul verde: Ugron, propr. de ferestreu, Covasna, Demeter, funcționar, Satmar, Baritzeti, funcționar la căile ferate, Deșiŭ. Kálmán respicient, Gilĕu.

Proprietar: ***Dr. Aurel Mureșianu.***
Redactor responsabil: ***Traian H. Pop.***

P. N. 8058—1902.

Concurs.

Devenind la casa de amanetare orăşenéscă, în vacanţă postul de estimătoriu de scule preţióse: pentru întregirea aceluia, se escrie concurs.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar anual 1400 cor.;
2. Relut de cortel 20%, socotite după salarul anual, şi;
3. 5 adause cvincvenale à 100 coróne.

Doritorii de a ocupa acest post au se dovedéscă cu documente:

a) cunoscinţele lor speciale de maestrie în mărfurĭ de aurărie — argintărie şi juvele respective negociarea cu mărfurĭ de aurărie — argintărie;

b) cultura şcolară,

c) etatea (atestat de botez),

d) purtarea morală (atestat dela autoritatea poliţienéscă),

e) aptitudinea phisică şi psichică (atestat medical) şi

f) cunoscinţa limbelor: româna, germâna şi maghiara.

Petiţiunile timbrate în regulă şi însoţite de documentele sus amintite sunt a-se înainta magistratului orăşenesc cel mult până la 19 Iunie a. c. 12 óre din di, şi au se conţină declaraţiunea, în ce mod intenţionéză concurentul a presta cauţiunea de serviciu egală cu plata sa de pe un an.

Tot de-odată se atrage atenţiunea concurenţilor, că nou alesul estimator de preţióse e deobligat a contribui la fondul de pensiune cu cvotele provĕdute în § ul 26 al statutului de pensiunĭ pentru oficianţii dela casa de amanetare

Se observă mai departe, ca banii pentru locuinţă, în sensul conclusului representanţei orăşenescĭ dela 2 Martie 1885 se vor estrada la finea fie-căruĭ an, numai după-ce se va sci mărimea câştigului net disponibil. Décă însĕ, câştigul net disponibil n'ar ajunge pentru acoperirea banilor de cvartir, atuncĭ oficiantul e obligat a-se supune la o detragere proporţională din banii sĕi de cvartir.

Ce privesce adausele la cvincvenale, se observă, că si acelea în sensul conclusului representanţei orăşenescĭ dela 20 Decemvre 1899 — s'au votat în debitul venitului net dela casa de amanetare orăşenéscă.

In fine, se mai fac atenţĭ reflectanţii la postul de estimatoriu de preţióse, că referitor la drepturile şi datorinţele lor în acéstă cualitate îşĭ pot lua informaţiunĭ mai de aprópe la d-l Senator mag. Alfred Schnell, ca preşedinte al comisiunei direcţionale dela casa de amanetare.

Braşov, 24 Maiŭ 1902.

1—2.(541). *Magistratul orăşenesc.*

Sz. 2518—1902
tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy Flach Iános végrehajtatónak Miháiu Dionise a lui Nicolae végrehajtást szenvedő elleni 4000 kor. — filler tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén felső-ucsai 111. sz. tljkvben adós és Mihaiu Miklós nevén álló A †

254, 255, 256, 257	hrsz. égész ingtlra	877 kor.	3956	hrsz. egész ingtlnra	3 kor.
			4482	„ „ „	32 „
925, 926	„ „ „	54 „	4634	„ „ „	1 „
983	„ „ „	32 „	5740	„ „ „	19 „
1014	„ „ „	33 „	6283	„ „ „	4 „
1894	„ „ „	4 „	6603	„ „ „	33 „
2103, 2175	„ „ „	6 „	6628, 6629, 6640, 6641	„ „ „	60 „
2655, 2658	„ „ „	17 „			
3806	„ „ „	20 „	6634	„ „ „	15 „
3865	„ „ „	3 „	7345	„ „ „	24 „
3872	„ „ „	6 „	7598, 7714	„ „ „	47 „
3875	„ „ „	3 „			

továbbá a felső-ucsai 277 sz. tljkvben adós Mihaiu Mária szül Purece, Mihaiu George lui Vasilie és Mihaiu Niculae nevén álló A † 5072, 5073 hrsz. egész ingatlanra 38 kor., továbbá a felső ucsai 340 sz. tljkvben Mihaiu Mária szül. Purece adós, Lupu Niculae a lui Juon (kinek neje Moldován Éva), Lupu Juon a lui Juon, Lupu Chiva szül. Stefan, Lupu Chiva a lui Josif, Mihaiu George a lui Vasile, Mihaiu Niculae, Vladu Vasile és neje szl. Lupu Paraschiva, kiskoru Gavrila Anna lui Moise és Lupu Pável nevén álló A † 5133—5138 hrsz. egész ingatlanra 24 kor.; továbbá a f. ucsai 414 sz. tljkvben Mihaiu George a lui Comán (kinek neje Bogdanel Anna) adós, Lupu Niculae a lui Juon (kinek neje Moldovan Éva), Lupu Juon a lui Juon, Mihaiu Niculae és kiskoru Gavrila Anna lui Moise nevén álló A † 5914—5917 hrsz. egész ingatlanra 16 kor.; továbbá a felső ucsai 423 sz. tljkvben Verenia Safta szl. Bonasiu, Verenia George a lui Nitin (kinek neje Stefan Vutia), adós, Colcier Georgené szl. Vernia Rachira, Vernia Aniszia a lui Niculae, Verenia Máriuţa a lui Vasile, Vernia Fiia a lui Vasile, Vernea Vasile a lui Manuilă, Vernia Vasile a lui Emanuilă, Mihaiu Niculae, Vernia Alexandru kinek neje Czirmonia Savina nevén álló A † 1840, 1841 hrsz. egész ingatlanra 54 kor.; továbbá a felső-ucsai 464 sz. tljkvben Borzea Vasile (a lui Nattanailă) kinek neje Hoaja Mária), adós és Mihaiu Niculae nevén álló A † 1225 hrsz. egész ingatlanra 54 kor.; továbbá a felső ucsai 600 sz. tljkvben adós Lupu Niculae a lui Dumitru (kinek neje Gindia Paraschiva) és Mihaiu Niculae nevén álló A † 4573—4583 hrsz. ingatlanra 30 kor. Végül a felső-ucsai 637 sz. tljkvben adós Lupu Niculae a lui Juon (kinek neje Moldován Éva), Lupu Juon a lui Juon, Mihaiu Niculae és kiskoru Gavrila Anna lui Moise nevén álló A † 7851—7853 hrsz. egész ingatlanra 19 korona

Összesen . . . . 1528 kor.

ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi Junius hó 23-ik napján délelött 9 órakor** Felsö-Ucsán megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában. kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi április hó 2-ik napján.

A. kir. járásbiróság mint tlkönvvi hatóság.

Schupiter,
kir. aljbiró.

(509).1—1

235—1902
végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a zernesti kir. járásbiróság 1900. évi Sp. 39/9 sz. végzése következtében Dr. Manoiu Miklos brassói ügyvéd által képviselt Prehal Antal a.-moecsi lakós javára Ráţiu Mària simoni lakosnő ellen 60 kor. — fil. s jár. erejéig 1900 évi május hó 21-kén foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 636 korona 40 fillre becsült következő ingóságok u. m.: házi butorok, könyvek, szönyegek, ezüstnémüek stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zernesti kir. járásbiróság 1900 évi V. 130/ sz. végzése folytán 60 kor. tőke követelés, ennek 1897 évi január hó 5 ik napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 130 kor. 20 fillérben biróilag már megállapitott költségek erejéig Simonban Ráţiu Mária lakásán leendő eszközlésére **1902-ik év junius hó 14-dik napjának délutáni 3 órája** határidöül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet igérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Zernesten, 1902 évi május hó 27-ik napján.

Huszàr Vilmos,
kir. bir. vghjtó.

1—1.

262—1902
végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhirré teszi. hogy a zernesti kir. járásbiróság 1902 évi Sp 19/5 számu végzése következtében. Dr. Manoiu Miklos brassói ügyvéd által képviselt Ghighimoe I. Jon zernesti lakós javára Pirosca I. Jon zernesti lakós ellen 15 kor. s jár. erejéig 1902 évi április hó 10 én foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 673 kor. 20 fillre becsült következő ingóság ·k. u. m. 2 ökör, 1 sertés, 1 tehén, széna, stb nyilvános árverésen eladatnak

Mely árverésnek a Zernesti kir. járásbiróság 1902-ik évi V. 123/2 számu végzése folytán 15 kor. tőkekövetelés és eddig összesen 66 kor. 40 fillérben biróilag már megállapitott költségek erejéig Zernesten Pirosca I. Juon lakásán leendő eszközlésére **1902 Junius hó 12-ik napjának délelötti 12 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik

Kelt Zernesten, 1902 évi Május hó 27 ik napján.

HUSZÁR VILMOS,
kir. bir. vegrehajtó.

1—1.